

Kendelse afsagt af Domstolen (Syvende Afdeling) den 28. september 2016 — straffesag mod Angela Manzo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — Italien)

(Sag C-542/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — enslydende præjudicielle spørgsmål — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — restriktioner — tvingende almene hensyn — proportionalitet — offentlige kontrakter — betingelser for deltagelse i et udbud og vurdering af den økonomiske og finansielle formåen — udelukkelse af tilbudsgiveren på grund af manglende fremlæggelse af attester af dennes økonomiske og finansielle formåen fra to særskilte bankinstitutter — direktiv 2004/18/EF — artikel 47 — anvendelighed)

(2016/C 454/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Tiltalt i straffesagen

Angela Manzo

Konklusion

- 1) Artikel 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger de erhvervsdrivende, som ønsker at deltage i et udbud vedrørende tildelingen af koncessioner på området for spil og væddemål, en pligt til at føre bevis for deres økonomiske og finansielle formåen ved erklæringer fra mindst to banker, uden at åbne op for muligheden for, at denne formåen ligeledes kan godtgøres på anden vis, for så vidt som en sådan bestemmelse kan opfylde de i Domstolens praksis fastsatte betingelser om forholdsmæssighed, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, navnlig direktivets artikel 47, skal fortolkes således, at en national lovgivning om tildeling af koncessioner på hasardspilsområdet som den i hovedsagen omhandlede ikke er omfattet af dets anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 18.1.2016.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 7. september 2016 — Lotte Co. Ltd mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-586/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — EU-varemærke — figurmærke, der indeholder en ordbestanddel på japansk og et billede af en koala i et træ, der holder en lille koala — indsigelse fra indehaveren af de ældre tredimensionale nationale figurmærker KOALA-BÄREN og det ældre figurmærke KOALA — bevis for reel brug af varemærket — brug af varemærket i en form, der kun afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer mærkets særpræg — artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 207/2009 — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2016/C 454/24)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Lotte Co. Ltd (ved Rechtsanwältin M. Knitter)

De andre parter i sagen: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (ved Rechtsanwältin A. Jaeger-Lenz) og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Lotte Co. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH afholdte omkostninger.
- 3) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 21. september 2016 — Rodica Popescu mod Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Craiova — Rumænien)

(Sag C-614/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — dyrlægeassistent i branchen for kontrol med dyrevelfærd — offentlig sektor — § 5, stk. 1 — foranstaltninger mod misbrug af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — begrebet »objektive omstændigheder«, der kan begrunde sådanne kontrakter — vikariater til dækning af ledige stillinger i afventning af udfaldet af udvælgelsesprocedurer)

(2016/C 454/25)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Craiova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rodica Popescu

Sagsøgt: Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

Konklusion

§ 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en fornyelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, i den offentlige sektor, anses for begrundet i »objektive omstændigheder« som omhandlet i denne artikel, alene fordi de kontrolopgaver, som varetages af personale ansat på området for dyrevelfærd, ikke er af permanent karakter på grund af variationerne i omfanget af aktiviteterne for de bedrifter, som skal kontrolleres, med mindre, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve, fornyelsen af kontrakterne reelt har til formål at dække et specifikt behov i den pågældende branche, idet baggrunden herfor imidlertid ikke kan være budgetmæssige hensyn. Endvidere er den omstændighed, at fornyelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter sker i afventning af udfaldet af udvælgelsesprocedurer, ikke tilstrækkelig til at bringe denne lovgivning i overensstemmelse med den nævnte artikel, hvis det fremgår, at den konkrete anvendelse af denne lovgivning under de faktiske omstændigheder resulterer i et misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, hvilket det ligeledes tilkommer den nationale ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.